

Mediální a vládní divok docenta Putnu neočistí

Napadání pana prezidenta Zemana za jeho váhání neschválit návrh pana docenta M. C. Putnu na univerzitního profesora nemá žádné reálné odpostatnění. Je to jen jeden z mnoha cílených záměrných útoků na schwarzenbergovské opozici krajně nepohodlnou legitimní hlavu státu.

Mediální řev proti prezidentovu jednání v této kauze odvádí pozornost od podstaty problému a zamlžuje věc výmyslem o jakémsi blíže neurčeném „ohrožování akademických svobod“ – což je pyramidální lež.

Je notoricky známo, že pan docent Putna je veřejným nepřitelem nejen pana prezidenta, ale i všeho, co pan prezident reprezentuje. To jest všech tendencí o sociálně vyrovnaný sekulární stát – byť i stát tolerantní jak k náboženství, tak k církvím i ke skupinám jiné orientace.

Pan docent Putna, známý svými věčnými antipanslavistickými filipikami, tento praporečník militantního antislavismu, antibolševismu a antibenešismu, glosátor Lidových novin, jenž se neštítí sofistikovaně i morálně nekorektně pomluvit naše klasiky Jána Kollára i K. H. Máchu, se manifestně hlásí současně ke katolictví i ke gayské orientaci. Vyjádřil to i transparentem „Katolické buzny zdraví pana Bátoru“.

Jan Werich říkal: „Každý se musí historicky znemožnit sám.“ To se výborně povedlo právě docentu M. C. Putnovi – a právě tímto transparentem. Nemůže být většího protikladu – většího sváru ohně a vody – nežli principů katolické víry na jedné straně – a homosexuální komunity na straně druhé. Toto si dobře uvědomují zejména představitelé katolické církve. Zřejmě i proto se též pan opat strahovský postavil na stranu pana prezidenta.

Jestliže dnes sekulární laická společnost uznává – byť i za různých, někdy nepatřičných kontroverzí – práva homosexuální komunity na svůj projev a na spolužití v širší společnosti, s čímž se musí každý, kdo uznává Listinu práv, ztotožnit, nemusí to tak být ve vztahu k náboženským společenstvím.

Podle mého – možná nesprávného – názoru nemá katolictví nic společného s homosexuální komunitou, jako s ní nemá nic společného ani protestantství, pravoslaví či další náboženská společenství. Orientace dle pohlaví podle mne nemůže být zatahována do náboženských společenství. Jestliže tu pan docent vyhlásil společenství „katolických buzen“, pak by muselo být i „společenství protestantských buzen“, „pravoslavných buzen“, „buddhistických buzen“, „mormonských buzen“, „husitských buzen“, „starozákonních buzen“ atd., ad infinitum!, což dle mého skromného názoru je nejen naprostý nesmysl, ale i dokonce podvod! Nic takového prostě neexistuje a ani existovat nemůže! Jestliže by někdy něco podobného vytvořil, pak by šlo o pseudospolečenství, jako byla svého času známá pseudolóže P2! (Společenství, které se vydává za něco jiného, než je.)

Dokonce se – jako husita, nekatolík – laicky domnívám, že smysl orientace homosexuálů jde proti katolické věrouce. Totiž laicky se domnívám, že tato orientace

je v rozporu s jakoukoli křesťanskou věroukou – bez ohledu na denominaci. Pokud si to někteří věřící vysvětlují jinak, prosím, ale zde mám na zřeteli křesťanské věrouky podle Písma svatého i podle vyhlášených věrouk jednotlivých církví. Podle mne, kdyby pan docent vyjádřil transparentem stanovisko „Buzny zdraví pana Bátoru“, patrně by vše bylo v normě Listiny práv. Pan docent však spojením dvou termínů „katolický“ a „buzna“ vytvořil naprostý protimluv, naprosté sémantické opozitum. Zaráželo by to v případě vysoce vzdělaného pana docenta – kdybychom ovšem neznali jeho ultramilitantní postoje v jiných otázkách. Asi tyto ultramilitantní postoje, jež zahrnují širokou škálu projevů od „zlého dědka z Vysočiny, přes zlopověstné panslávy, až ke kacírům bolševikům“ vyrazily jako vřed do hesla „Katolické buzny...“, atd. Aby bylo zcela jasno mým oponentům – zásadně nejsem žádný „antibuzna“. Ovšem jsem zásadní odpůrce vymyšleného paspolečenství „katolických buzňů“, jež takto propaguje pan docent Putna.

Pak ovšem vyvstává otázka, proč by právě hlasatel takových společensky absolutně nekorektních teorií měl být zrovna profesorem na státních univerzitách.

Ti, kdož tvrdí opak, jsou zcela „mimo mísu“ v chápání společenských potřeb jak vysokého školství, tak „akademických svobod“. To platí i pro pány z vlády, kteří se naprosto společensky znemožnili obhajováním hlasatele „katolických buzňů“! To bychom – analogicky vzato – mohli také nechat na Masarykově univerzitě hlasatele válečných inkarnátů, jako byl anonym, vydávající se za válečníka wehrmachtu, který napadl profesora Hrocha. Byl za to pravomocně odsouzen.

Zkrátka a dobře – pan prezident činil dobře, když váhal se jmenováním pana docenta Putny profesorem. Kritizovali ho jen novodobí inkvizitoři, kteří si vzali za záminku absolutně nepravdivý výklad celé kauzy.

PhDr. Jiří Jaroš Nickelli, Čs. obec legionářská Brno

Autor je věřící nekatolík, čs. církve husitské